

z dnia 1 października 1962 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 61, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do ruchu na drogach publicznych dopuszcza się następujące rodzaje pojazdów, które nie odpowiadają niektórym warunkom technicznym określonym w rozporządzeniu Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 1 października 1962 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 61, poz. 295), zwanym dalej „rozporządzeniem”:

- 1) motocykle rejestrowane po raz pierwszy przed dniem 1 lipca 1957 r., nie wyposażone w szybkościomierz i licznik kilometrów (odmiennie od przepisów § 172 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia),
- 2) autobusy i przyczepy autobusowe rejestrowane po raz pierwszy przed dniem 1 lipca 1966 r.:
 - a) z siedzeniami o szerokości nie mniejszej niż 39 cm, o głębokości nie mniejszej niż 40 cm oraz o wysokości oparcia nie mniejszej niż 40 cm i szerokości oparcia nie mniejszej niż 39 cm,
 - b) w których odległość pomiędzy dwoma siedzeniami ustawionymi przeciwległe wynosi nie mniej niż 40 cm (odmiennie od przepisów § 175 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia),

- 3) autobusy o długości 6 m lub większej, rejestrowane po raz pierwszy przed dniem 1 stycznia 1966 r., z oknem (oknami) otwieranym tylko w razie szczególnej potrzeby (okno bezpieczeństwa) bez urządzenia umożliwiającego otwieranie go od wewnątrz i od zewnątrz, pod warunkiem umieszczenia obok okna młotka służącego do rozbijania szyby w razie szczególnej potrzeby oraz napisu na oknie: „Okno bezpieczeństwa. Rozbić w razie szczególnej potrzeby” (odmiennie od przepisów § 175 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia),
- 4) samochody ciężarowe, autobusy i ciągniki, rejestrowane po raz pierwszy przed dniem 1 stycznia 1965 r., ze światłami przeciwmgiłowymi umieszczonymi na wysokości światła oświetlających drogę oraz dalej niż 40 cm od bocznych krawędzi obrysu pojazdu, licząc od zewnętrznego skrajnego punktu płaszczyzny oświetlającej, jednak z zachowaniem odległości 60 cm pomiędzy wewnętrznymi krawędziami powierzchni oświetlających (odmiennie od przepisów § 174 ust. 6 pkt 4 rozporządzenia).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: P. Lewiński

166

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 23 kwietnia 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia terminów i wyznaczenia jednostek właściwych do przyjmowania zamówień na niektóre artykuły budowlane, pochodzenia mineralnego, szklarsko-ceramiczne i korkowe.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) w związku z zarządzeniem Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 2 kwietnia 1963 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników i uzgodnień dostaw oraz ogólnych warunków dostaw w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 34, poz. 172) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku nr 2 do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 lipca 1959 r. w sprawie ustalenia terminów i wyznaczenia jednostek właściwych do przyjmowania zamówień na niektóre artykuły budowlane, pochodzenia mineralnego, szklarsko-ceramiczne i korkowe (Monitor Polski z 1959 r. Nr 68, poz. 352 i z 1963 r. Nr 93, poz. 436) dodaje się w grupie I (przed tabelą) przepis w brzmieniu:

„Wyjątek od zasady podanej w pkt 1 stanowią zamówienia wszystkich odbiorców z terenów województw bydgoskiego, katowickiego, łódzkiego, poznańskiego i war-

szawskiego oraz z terenów miast Łodzi, Poznania i Warszawy na:

- a) bloki i płyty ściennie z betonu komórkowego,
- b) cegłę wapienno-piaskową pełną i drażoną,
- c) cegłę wapienno-piaskową drażoną (półtorówkę) 11- i 14-otworową,
- d) cegłę ceramiczną pełną, kratówkę i dziurawkę, które powinny być składane w terenowo właściwych centralach materiałów budowlanych w terminie 30 dni przed miesiącem dostawy.”

§ 2. Traci moc zarządzenie nr 211 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 kwietnia 1962 r. w sprawie warunków wprowadzenia na terenie m. st. Warszawy i województwa warszawskiego planowania przewozów materiałów ściennych metodami programowania liniowego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
w z. S. Pietrusiewicz

167

OBWIESZCZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 16 maja 1964 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 141 Rady Ministrów z dnia 6 maja 1958 r. w sprawie ewidencji niektórych osób zatrudnionych w handlu.

1. Na podstawie § 2 uchwały nr 114 Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1964 r. zmieniającej uchwałę w sprawie ewidencji niektórych osób zatrudnionych w handlu (Monitor Polski Nr 27, poz. 121) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 141 Rady Ministrów z dnia 6 maja 1958 r. w sprawie ewidencji niektórych

osób zatrudnionych w handlu (Monitor Polski z 1958 r. Nr 42, poz. 240; z 1960 r. Nr 48, poz. 225 i z 1964 r. Nr 27, poz. 121) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 141 Rady Ministrów z dnia 6 maja

1958 r. w sprawie ewidencji niektórych osób zatrudnionych w handlu nie obejmuje:

- 1) § 9 uchwały nr 141 Rady Ministrów z dnia 6 maja 1958 r. w sprawie ewidencji niektórych osób zatrudnionych w handlu (Monitor Polski Nr 42, poz. 240) w brzmieniu:
„§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 2) § 3 uchwały nr 177 Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1960 r. zmieniającej uchwałę nr 141 Rady Ministrów z dnia 6 maja 1958 r. w sprawie ewidencji niektórych

osób zatrudnionych w handlu (Monitor Polski Nr 48, poz. 225) w brzmieniu:

- „§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 3) § 4 uchwały nr 114 Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1964 r. zmieniającej uchwałę w sprawie ewidencji niektórych osób zatrudnionych w handlu (Monitor Polski Nr 27, poz. 121) w brzmieniu:
„§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia”.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. E. Kołodziej

Załącznik do obwieszczenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 16 maja 1964 r. (poz. 167).

UCHWAŁA Nr 141 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 maja 1958 r.

w sprawie ewidencji niektórych osób zatrudnionych w handlu.

W celu wyeliminowania z handlu osób, które dopuściły się nadużyć, jak również zabezpieczenia przed przyjmowaniem takich osób do pracy w handlu, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki organizacyjne podległe i nadzorowane przez Ministra Handlu Wewnętrznego oraz jednostki handlu i przemysłu gastronomicznego podległe innym ministrom załączają dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach, z którymi łączy się materialna odpowiedzialność za powierzone mienie, a także dla innych pracowników mających swobodny dostęp do mienia — karty kwalifikacyjne.

Karty kwalifikacyjne należy założyć również dla osób, z którymi zawarto umowę zlecenia, agencyjną lub o akwizycję, jeżeli osobom tym powierzone zostało mienie..

2. Dla pozostałych pracowników jednostek wymienionych w ust. 1 oraz dla pracowników zatrudnionych w organach administracji handlu prezydentów rad narodowych karty kwalifikacyjne należy zakładać w razie zwolnienia z pracy z przyczyn uzasadniających rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

§ 2. 1. W Ministerstwie Handlu Wewnętrznego zostaje utworzony centralny rejestr osób zwolnionych z pracy za niedobory i nadużycia w handlu na podstawie art. 2 dekretu z dnia 18 stycznia 1956 r. o ograniczeniu dopuszczalności rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia oraz o zabezpieczeniu ciągłości pracy (Dz. U. z 1956 r. Nr 2, poz. 11 i Nr 41, poz. 187 oraz z 1959 r. Nr 27, poz. 170), zwany dalej centralnym rejestrem.

2. Oprócz pracowników, o których mowa w ust. 1, centralnym rejestrem należy objąć osoby, z którymi bez wypowiedzenia rozwiązano z ich winy umowę zlecenia, agencyjną lub o akwizycję na skutek powstałych niedoborów lub dokonanych nadużyć. W piśmie zawiadamiającym o rozwiązaniu umowy powinna być podana przyczyna rozwiązania umowy.

§ 3. Minister Handlu Wewnętrznego ustali wzór karty kwalifikacyjnej oraz szczegółowy sposób prowadzenia kart kwalifikacyjnych i centralnego rejestru. Karta kwalifikacyjna jest dokumentem jawnym i powinna być na każde żądanie pracownika udostępniona mu do wglądu. Karta kwalifikacyjna jest drukiem ścisłego zarachowania.

§ 4. W razie rozwiązania umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy agencyjnej lub o akwizycję z osobami wymienionymi w § 1 w sposób określony w § 2, zakład pracy wysyła ich karty kwalifikacyjne do centralnego rejestru.

§ 5. 1. Jeżeli dokonane zwolnienie z pracy albo rozwiązanie umowy zlecenia, agencyjnej lub o akwizycję, o których mowa w § 2, zostało uznane za bezpodstawne lub nieważne, zakład pracy obowiązany jest przesłać odpowiedni dokument do centralnego rejestru wraz z wnioskiem o skreślenie zainteresowanej osoby z rejestru.

2. Dokumentami wymienionymi w ust. 1 są:

- 1) wyrok sądowy lub orzeczenie komisji rozjemczej, przywracające do pracy lub zasądzające odszkodowanie z powodu bezpodstawnego rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia albo ustalające nieważność zwolnienia z pracy lub rozwiązania umowy o pracę,
- 2) wyrok sądowy zasądzający odszkodowanie z powodu bezpodstawnego rozwiązania bez wypowiedzenia umowy zlecenia, agencyjnej lub o akwizycję albo ustalający nieważność rozwiązania takiej umowy,
- 3) orzeczenie o uniewinnieniu lub umorzeniu postępowania karnego albo karno-administracyjnego z powodu nieświadczenia czynu przestępnego lub niepopelnienia przestępstwa albo z powodu braku znamion przestępstwa w czynie stanowiącym podstawę do rozwiązania umowy bez wypowiedzenia,
- 4) orzeczenie sądu uznające za bezpodstawne w całości roszczenie o pokrycie niedoboru lub należności z innych tytułów, z powodu których nastąpiło rozwiązanie umowy bez wypowiedzenia, z wyjątkiem orzeczeń oddalających powództwo lub umarzających postępowanie wobec zapłaty dochodzonej należności, albo
- 5) pismo kierownika zakładu uchylające decyzję o rozwiązaniu umowy bez wypowiedzenia z winy osoby, z którą rozwiązano umowę, lub ugoda zawarta przed sądem lub komisją rozjemczą, jeżeli przesłanką jej zawarcia było uznanie przez zakład rozwiązania umowy bez wypowiedzenia za bezpodstawne.

3. Na podstawie dokumentów wymienionych w ust. 2 skreślenie może nastąpić także na wniosek zainteresowanego.

4. Skreślając określoną osobę z rejestru centralny rejestr zwraca jednocześnie kartę kwalifikacyjną z odpowiednią adnotacją zakładowi, który ją nadesłał.

§ 6. Karta kwalifikacyjna ulega usunięciu z centralnego rejestru i zniszczeniu po upływie 6 lat od daty rozwiązania umowy wymienionej w § 2.

§ 7. 1. Centralnym organizacjom spółdzielczym zaleca się wprowadzenie kart kwalifikacyjnych dla pracowników zatrudnionych w jednostkach spółdzielczych oraz dla osób, z którymi zawarto umowy zlecenia, agencyjne i o akwizycję.

2. Minister Handlu Wewnętrznego może w porozumieniu z centralnymi organizacjami spółdzielczymi objąć centralnym rejestrem również pracowników zatrudnionych w jednostkach spółdzielczych oraz osoby, z którymi zawarto umowy zlecenia, agencyjne i o akwizycję.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom.